

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bánáti János ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű, **II.rendű felperes neve** (II. rendű felperes címe) II. rendű és **III.rendű felperes neve** (III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek - a dr. Ruisch Attila ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen civil szervezet határozatának megsemmisítése iránt a Zalaegerszegi Törvényszéken indított perében a 2013. szeptember 20. napján kelt 7.P.20.534/2013/12. számú részítélet ellen az alperes részéről 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesi vadásztársaság elnöke fegyelmi eljárást kezdeményezett az I. rendű felperessel szemben, mert a 2011/2012. évi vadászikében az előírt hat nap (48 óra) közösségi munkából csak 40 órát teljesített, és a további nyolc órára megállapított 10.000 forint pénzbeli megváltást határidőn belül nem fizette meg. Az alperes fegyelmi bizottsága a 2012. november 13. napján kelt határozatával az I. rendű felperest a vadásztársaságból kizárta. A határozat indokolása szerint a fegyelmi bizottság az I. rendű felperes által felhozott bizonyítékokat nem vehette figyelembe, ugyanis a befizetés az intézőbizottság hivatalos felszólítása ellenére a megadott határidő után három hónappal történt, míg a társadalmi munkáról szóló, 2012. augusztus 26. napján kiállított igazolásokat az I. rendű felperes csak a fegyelmi tárgyaláson mutatta be. Az I. rendű felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi közgyűlés X/2013.(02.23.) számú határozatával az I. rendű felperes fellebbezését elutasította.

Az I. rendű felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a közgyűlés X/2013.(02.23.) számú határozatát a fegyelmi bizottság határozatára is kiterjedő hatállyal

semmisítse meg. Álláspontja szerint a fegyelmi bizottságnak az eljárást elévülés miatt meg kellett volna szüntetnie, ugyanis a vadásztársaság elnökének, mint a fegyelmi jogkör gyakorlójának az állítólagos fegyelmi vétség elkövetéséről már 2012. május 17. napján tudomása volt, a fegyelmi eljárást pedig csak 2012. október 21. napján rendelte el. A fegyelmi határozatot érdemben is megalapozatlannak találta, miután az elsőfokú fegyelmi eljárásban benyújtotta a 2012. augusztus 26. napján kiállított igazolásokat, amelyek szerint a szükséges közösségi munkát elvégezte, továbbá postai feladóvevénnyel igazolta, hogy az intézőbizottság 2012. május 17. napi ülésén megállapított 10.000 forintot befizette.

Az alperes az I. rendű felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a fegyelmi jogkör gyakorlója nem a vadásztársaság elnöke, hanem a vadásztársaság fegyelmi bizottsága, így elévülésről nem lehet szó. Az I. rendű felperes a teljesíteni elmulasztott közösségi munka kompenzációjaként kirótt 10.000 forintot határidőn belül nem fizette be, ezért a fegyelmi büntetés alkalmazása attól függetlenül jogszerű volt, hogy utóbb fizetési kötelezettségét teljesítette.

Az elsőfokú bíróság az alperes közgyűlésének X/2013.(02.23.) számú határozatát az elsőfokú fegyelmi bizottsági határozatra is kiterjedő hatállyal megsemmisítette, és az alperest marasztalta 61.000 forint perköltségben. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli esetben nem az elnököt, hanem a fegyelmi bizottságot kell a fegyelmi jogkör gyakorlójának tekinteni, így az I. rendű felperesnek felrótt fegyelmi vétség elévülése nem állapítható meg. Nem találta ugyanakkor az I. rendű felperes terhére megállapíthatónak a fegyelmi szabályzat 3.§ 1/b) pontjában foglalt fegyelmi vétség elkövetését. Az elsőfokú fegyelmi eljárásban ugyanis az I. rendű felperes három, 2012. augusztus 26. napján kelt iratot csatolt, amelyek alapján hat nap közösségi munka elvégzése igazoltnak tekinthető. E felperesi bizonyítékokat a fegyelmi eljárás során nem cáfolták meg, miután e körben bizonyítás felvételére nem került sor.

Az elsőfokú bíróság részítélete ellen az alperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását, és az I. rendű felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság csak azt vizsgálta, hogy az I. rendű felperes a házi szabályzatban előírt hat napos közösségi munkát elvégezte-e, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy fegyelmi vétséget nem követett el. A fegyelmi szabályzat 3.§ 1/b) pontja szerint ugyanis a vadásztársaság tagja nem csak a közgyűlés, hanem az intéző bizottság határozatait is köteles megtartani. Az I. rendű felperes azonban az intézőbizottság határozatában foglaltaknak nem tett eleget, a közösségi munka kompenzációjaként megállapított 10.000 forintot határidőben nem fizette meg, így a fegyelmi vétséget elkövette.

Az I. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú részítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az alábbiak szerint kiegészíti, illetve pontosítja:

Az alperesi vadásztársaság intézőbizottságának 2012. május 17. napján megtartott üléséről készült jegyzőkönyv 1. pontja szerint az I. rendű felperes hiányzó közösségi munkája tekintetében huszonnégy órából tizenhat óra ledolgozását elfogadják, és nyolc óra, azaz 10.000 forint elmaradás befizetésére felszólítják. Ennek megfelelően az alperesi vadásztársaság elnökének aláírásával, 2012. május 17-ei keltezéssel levelet küldtek az I. rendű felperesnek a 2011. évi vadászati idény alatt el nem végzett társadalmi munka pénzbeli megváltása tárgyában. A levélben foglaltak szerint az I. rendű felperest érintő és kifogásolt huszonnégy óra társadalmi munka elmaradásával kapcsolatban tizenhat órát ledolgozottként tekintenek, míg a fennmaradó nyolc órának megfelelő 10.000 forintot nyolc napon belül kell megfizetnie. Az I. rendű felperes fizetési kötelezettségének 2012. augusztus 18. napján eleget tett.

Az I. rendű felperessel szemben a fegyelmi eljárást 2012. október 12. napján rendelte el a vadásztársaság elnöke.

A 2012. november 10. napján megtartott elsőfokú fegyelmi tárgyaláson az I. rendű felperes három, 2012. augusztus 26. napján kiállított igazolást nyújtott be a közösségi munka elvégzéséről. Két igazolást az alperes társadalmi munka felelőse, V. J., míg egyet az alperes fővadásza, Zs. I. írt alá. V. J. négy munkanap teljesítését, míg Zs. I. két munkanap teljesítését igazolta a 2011. évre.

A tényállás fenti kiegészítésére, illetve pontosítására is figyelemmel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetésekkel.

Az alperes fegyelmi szabályzatának 3.§ 1/b) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság alapszabályának és más szabályzatának előírásait, vagy a vadásztársaság közgyűlésének és intézőbizottságának a határozatait nem tartja meg.

Az elsőfokú eljárásban tisztázódott, hogy a vadásztársaság tagjait a házi szabályzat 20.2. pontjában írtakkal szemben nem évi öt nap, hanem hat nap (48 óra) közösségi munka terhelte. Ebből az I. rendű felperes esetében a fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően már ledolgozottként tekintettek öt napot, vagyis 40 órát, míg az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson csatolta azokat az okiratokat, amelyek alapján a hiányzó egy nap (8 óra) közösségi munka elvégzése is megállapítható volt. Miután a fegyelmi eljárásnak éppen az a célja, hogy a fegyelmi vétség elkövetésének tényét tisztázza, az elsőfokú fegyelmi határozatban foglaltakkal szemben nem volt akadálya a 2012. augusztus 26. napján kiállított és a fegyelmi eljárásban csatolt okiratok figyelembevételének. A 2013. február 23. napján megtartott közgyűlés jegyzőkönyvéből megállapíthatóan a másodfokon eljáró fegyelmi szerv ezeket az igazolásokat azért nem vette figyelembe, mert a közgyűlés álláspontja szerint a közösségi munka igazolására csak Z. K. jogosult. Ezzel szemben viszont mind a

fegyelmi eljárást elrendelő okirat, mind pedig az elsőfokú fegyelmi határozat rögzíti, hogy a hiányzó napok Zs. I. vadászmesterrel, illetve V. J. oktatási és természetvédelmi felelős intézőbizottsági taggal tisztázhatók. Az elsőfokú fegyelmi tárgyaláson bemutatott igazolások e két személytől származnak, ezért az I. rendű felperes terhére a közösségi munka teljesítésének elmulasztása nem állapítható meg.

A peradatok szerint a 2012. május 17. napján kelt felszólításban megjelölt 10.000 forint a 2011. év vadászati idény alatt el nem végzett közösségi munka pénzbeli megváltása. Miután viszont az I. rendű felperes az előírt közösségi munkát elvégezte, azzal, hogy a hiányzó közösségi munka pénzbeli kompenzálására megállapított 10.000 forintot határidőben nem fizette be, fegyelmi vétséget nem követett el. Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a kötelezettség teljesítését követően a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabása egyébként is indokolatlan, különös figyelemmel a kötelezettségszegés súlyára és a fegyelmi eljárás elrendelését megelőző teljesítésre.

Az I. rendű felperes fellebbezésében kifejezetten nem támadta az elsőfokú bíróságnak az elévülés kapcsán kifejtett álláspontját, ezért csak utal arra a másodfokú bíróság, hogy az alapszabály 24.§-a (2) bekezdésének i) pontjára és a fegyelmi szabályzat 10.§-ának (2) bekezdésére is figyelemmel a fegyelmi jogkör gyakorlójának az alperesi vadásztársaság elnökét, mint a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult személyt kell tekinteni. Ettől függetlenül egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy az elévülés nem állapítható meg, ugyanis nincsen olyan peradat, amely alapján megállapítható lenne, hogy a 2012. augusztus 7-ei intézőbizottsági ülést megelőzően az alperesi vadásztársaság elnöke a 2012. május 17-ei ülésen előírt, az I. rendű felperest terhelő kötelezettség elmulasztásáról tudomást szerzett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 256/A §-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű felperes részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg. A fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 4.§-ának (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2014. február 28.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k.
előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró